

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **Templářské sklepy Čejkovice, vinařské družstvo**, se sídlem Na Bařině 945, Čejkovice, zastoupené JUDr. Pavlem Kratochvílou, advokátem se sídlem Žižkova 791, Kyjov, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Brně** se sídlem Běhounská 112/10, Brno, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 11. 2010, č. j. BB712-21/2010, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soud v Brně ze dne 19. 3. 2013, č. j. 29 A 127/2010 – 182,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Brně, vydala dne 19. 11. 2010 „Opatření č. P074-70394/10/D“, kterým dle ust. § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 146/2002 Sb., o státní zemědělské a potravinářské inspekci, ve znění pozdějších předpisů, uložila žalobci (dále „stěžovatel“) opatření k odstranění zjištěných nedostatků. Jednalo se o opatření D01 – které uložilo stěžovateli řádně dopracovat evidenční knihy (vinařskou evidenci) dle přílohy č. 33 k vyhl. č. 323/2004 Sb. v platném znění, na základě které bude možné dohledat a prokázat, jak byly nakoupené hrozny ročníku 2009 zpracovány a pro kterou konkrétní výrobní šarži vína byly konkrétní hrozny (vždy blíže specifikované dokumentem „kupní smlouva – výkupní lístek“ nebo jiným dokladem prokazující nákup hroznů) použity. Toto opatření k odstranění zjištěných nedostatků bylo kontrolované osobě uloženo, protože nevedla řádné evidenční knihy dle ust. § 30 odst. 1 zákona č. 321/2004 Sb., v platném znění. Termín splnění byl stanoven do 26. 11. 2010. Dále bylo uloženo opatření D02, dle kterého měl stěžovatel bezodkladně stáhnout z tržní sítě veškeré množství všech šarží jakostních odrůdových vín a vín odrůdové tuzemské provenience vyrobených z hroznů odrůd Rulandské modré, Modrý Portugal, Muškát moravský, Sauvignon, Tramín červený, Chardonnay, Cabernet Sauvignon, Ryzlink vlašský, Rulandské šedé, Irsai Olivek sklizených v roce 2009, neboť při jejich uvádění do oběhu je porušováno ust. čl. 16 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 v platném

znění, protože jejich původ deklarovaný na etiketě neodpovídal skutečnosti. Termín splnění byl stanoven do 19. 11. 2010.

V záhlaví opatření je uvedeno, že opatření je přílohou protokolu o kontrole č. P074-70394/10. V odůvodnění je uvedeno, že podklady pro uložení těchto opatření k odstranění zjištěných nedostatků jsou skutečnosti a kontrolní zjištění popsána v protokolech č. P056-70394/10 ze dne 16. 7. 2010, č. P062-70394/10 ze dne 17. 8. 2010, č. P065-70394/10 ze dne 7. 10. 2010, č. P066-70394/10 ze dne 11. 10. 2010, č. P073-70394/10 ze dne 10. 11. 2010 a č. P074-70394/10 ze dne 19. 11. 2010. Toto odůvodnění ve vztahu k opatření D01 obsahuje podrobné poučení o právních předpisech majících vliv na vedení evidenčních knih dle přílohy č. 33 k vyhl. č. 323/2004 Sb., v platném znění. V odůvodnění ve vztahu k opatření D02 je uvedeno, že kontrolovaná osoba nevedením řádné evidence způsobila, že nelze dohledat, které šarže vína byly vyrobeny z hroznů neznámého původu. Proto bylo uloženo opatření stáhnout z oběhu veškeré množství vína všech šarží těch odrůd, u kterých byl zjištěn neznámý původ hroznů. Jedná se o jakostní odrůdová vína ročníku 2009 odrůd, které byly dodány dodavatelem BJ. VITIS s. r. o. Z protokolu P P066-70394/10 ze dne 11. 10. 2010 vyplývá, že stěžovatel nakoupil od společnosti BJ. VITIS s.r.o. celkem 1.214.020 kg hroznů, u nichž není znám jejich původ, k těmto bylo přimíšeno dalších 37.540 kg hroznů neznámého původu (výkupní lístek č. 2009182), k těmto bylo přimíšeno 293.938 kg hroznů známého původu, které byly tímto znehodnoceny pro výrobu a uvádění vína do oběhu. Konstatuje, jaké množství hroznů v kg bylo takto smíšeno a zpracováno, jaké množství vína z tohoto bylo vyrobeno s tím, že takto smíšené množství hroznů představuje více než $\frac{1}{4}$ z celkového množství hroznů určených pro výrobu jakostního, popř. odrůdového vína. Dále je v odůvodnění uvedeno, že zástupci kontrolované osoby z důvodu absence řádně vedené průkazné vinařské evidence nejsou schopni objektivně a prokazatelně sdělit a doložit, kolik vína vyrobeného z celkového množství 1.545.498 kg hroznů již bylo uvedeno do oběhu a je konstatováno, které právní předpisy byly tímto jednáním porušeny a proč víno vyrobené z hroznů neznámého původu nelze uvádět do oběhu. Je zde poukázáno jednak na právní úpravu ES, dále na vnitrostátní úpravu. V závěru odůvodnění žalovaný konstatuje, že uložená opatření mohou být zrušena po dopracování a předložení průkazné evidence, na základě které bude možno objektivně prokázat, která konkrétní šarže vína byla vyrobena z konkrétních hroznů blíže specifikovanými jednotlivými nákupními lístky u těch vín, u kterých se prokáže, že nebyly ani z části vyrobeny z hroznů neznámého původu. V závěru rozhodnutí je uvedeno vyjádření k námitce ing. P. k protokolu č. P073-70394/10, že důvody, pro které nebyl protokol předán dne 9. 11. 2010, jsou uvedeny přímo v textu protokolu a tvrzení o tendenčním vedení řízení pokládá žalovaný za nepodložené a účelové tvrzení.

Rozhodnutím ze dne 25. 11. 2010, čj. BB712-21/2010, žalovaná námitkám stěžovatele proti uvedeným opatřením nevyhověla, takže povinnost stěžovatele dopracovat evidenční knihy (vinařskou evidenci) dle přílohy č. 33 k vyhlášce č. 323/2004 Sb. (opatření D01) a bezodkladně stáhnout z tržní sítě veškeré množství všech šarží jakostních odrůdových vín a odrůdových vín tuzemské specifikovaných odrůd sklizených v roce 2009 (opatření D02) zůstala zachována. Žalovaná zdůraznila, že při uvádění zmíněných vín do oběhu je porušováno ustanovení čl. 16 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 v platném znění, neboť původ vína deklarovaný na etiketě neodpovídá skutečnosti.

pokračování

Prvý rozsudek Krajského soudu v Brně

Krajský soud v Brně (dále „krajský soud“) rozsudkem ze dne 6. 3. 2012, č. j. 29 A 127/2010 - 124, rozhodnutí žalované ze dne 25. 11. 2010, čj. BB712-21/2010, zrušil pro vady řízení a věc žalované vrátil k dalšímu řízení.

Rozsudkem ze dne 22. listopadu 2012, č. j. 3 As 50/2012 – 44, Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění rozsudku Nejvyšší správní soud vypořádal veškeré námitky stěžovatele, a to především s důrazem na smysl zákonné úpravy nakládání s vínem a povinností řádného označování jeho původu. Neopomněl ani další námitky, týkající se vlastního provedení kontroly, oznámení jejího výsledku, doručení příslušných rozhodnutí a jejich odůvodnění. V celém rozsahu lze odkázat na podrobné zdůvodnění rozsudku ze dne 22. 11. 2012, č. j. 3 As 50/2012 – 44.

Druhý rozsudek Krajského soudu v Brně

Krajský soud poté ve věci znovu rozhodl rozsudkem ze dne 19. 3. 2013, č. j. 29 A 127/2010 – 182. V rozsudku se v souladu s ustanovením § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“) řídil právním názorem Nejvyššího správního soudu (viz str. 12 a násl.) a žalobu zamítl. O nákladech řízení rozhodl tak, že žalobce na jejich náhradu nemá právo a žalovanému se náhrada nepřiznává.

Kasační stížnost

Také druhý rozsudek krajského soudu stěžovatel napadl kasační stížností, a to pro důvody dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. V odůvodnění kasační stížnosti zopakoval stěžovatel rozsáhlou argumentací námitky a výhrady, které uvedl a nepochybně všechny také uvést mohl již ve správní žalobě. Z nich odvodil návrh, aby rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Ani implicitně se nezabýval tím, zda se krajský soud v napadeném rozsudku řídil právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným ve shora uvedeném rozsudku č. j. 3 As 50/2012 – 44.

Posouzení Nejvyšším správním soudem

Nejvyšší správní soud především zvažoval kasační stížnost z hlediska její přípustnosti. Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná rovněž v případech, ve kterých krajský soud znovu rozhodne poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem. Tato výjimka z obecné přípustnosti kasační stížnosti (§ 102 s. ř. s.) neplatí pouze v případech, kdy je jako kasační důvod namítáno, že se soud závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu neřídil.

O takový případ se však v nyní posuzované věci rozhodně nejedná. Jak bylo shora uvedeno, stěžovatel nenamítal, že by se krajský soud právním názorem Nejvyššího správního soudu (vysloveným ve zrušujícím rozsudku ze dne 22. 11. 2012, č. j. 3 As 50/2012 – 44) neřídil. Tímto hlediskem se ve skutečnosti nezabýval vůbec, a místo toho jen zopakoval výhrady, které byly známy již v době podání správní žaloby. Věcná i relevantní

procesní hlediska vůči všem stěžovatelem namítaným vadám rozhodnutí správních orgánů i krajského soudu v předcházející etapě řízení byla vypořádána především ve shora uvedeném rozsudku Nejvyššího správního soudu a správně byla také interpretována v napadeném druhém rozsudku krajského soudu.

V souvislosti s tímto konstatováním je třeba znovu zdůraznit, že podstatu posuzovaného případu představuje hodnotová, materiální implementace citovaných předpisů evropského práva, vyjadřující ochranu spotřebitele před zamlčením (nebo zamlžením) pravdivé informace o původu vína při jeho prodeji. Této hodnotě se stěžovatel v kasační stížnosti vyhýbal, stejně jako ve správní žalobě. Nicméně ani žádné porušení formálních hledisek nebylo v předcházejících fázích řízení shledáno jako opodstatněné, pokud bylo vůbec namítáno.

Z uvedených důvodů lze kasační stížnost považovat za nepřipustnou podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. Takový závěr je v souladu i se stabilizovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Jak již bylo uvedeno, Nejvyšší správní soud ve zrušovacím rozsudku ze dne 22. 11. 2012, č. j. 3 As 50/2012 – 44, vypořádal veškeré hmotněprávně i procesně významné námitky stěžovatele, takže pro uplatnění kasační stížnosti nezbyl již z tohoto důvodu žádný prostor, srovnej přiměřeně usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007 – 56: *„Nejvyšší správní soud je v řízení o opětovné kasační stížnosti vázán závazným právním názorem, který sám v téže věci vyslovil v předchozím zrušujícím rozsudku, neboť i přípustnost samotné opětovné kasační stížnosti je omezena (jen) na důvody, které Nejvyšší správní soud v téže věci dosud nevyřešil“*. V kontextu s tímto názorem je třeba připomenout také judikaturu, zabývající se dalšími podmínkami nepřipustnosti opakované kasační stížnosti, viz např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009 – 165, případně usnesení ze dne 10. 6. 2008, č. j. 2 Afs 26/2008 – 119, ze kterých lze citovat *„Opakovaná kasační stížnost, v níž stěžovatel vznesl pouze námitky, které mohl uplatnit již v předešlé kasační stížnosti, je podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. nepřipustná“*.

Podstatu věci reflektuje usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2008, č. j. 2 Afs 26/2008 – 119, uvádějící: *„Ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. zajišťuje, aby se Nejvyšší správní soud nemusel znovu zabývat věcí, u které již jedenkrát svůj právní názor na výklad hmotného práva závazný pro nižší soud vyslovil, a to v situaci, kdy se nižší soud tímto právním názorem řídil“*. Uvedený závěr je v souladu s obecným stanoviskem formulovaným v nálezu Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05. Samozřejmě, takový závěr nelze vztáhnout na případy, kdy by Nejvyšší správní soud pouze vytýkal krajskému soudu procesní pochybení, resp. nedostatečně zjištěný skutkový stav. O takový případ se ovšem nejedná, neboť Nejvyšší správní soud zrušil první rozsudek krajského soudu z důvodu odlišného výkladu hmotného práva i zásadních procesních otázek.

Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů konstatoval nepřipustnost kasační stížnosti dle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. a proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

pokračování

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s, neboť „žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta“.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. května 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu